

Informalna praksa kao deo stručne prakse – master strukovne studije

Informalna praksa se odvija na inicijativu studenta, kao dodatna, samoorganizovana aktivnost u slobodnom vremenu, kao učešće u radu organizacija i institucija izvan predškolskog sistema (predškolskih ustanova). Informalno učenje (spontano, samostalno ili učenje od drugih) odnosi se na sve kontekste učenja koji nisu planirani eksterno (ili nastavnim planom i programom), ali su iz ugla studenta ipak ciljani i svesni, jer putem refleksije takođe dovode do sticanja kompetencija.

Kako je informalno učenje prirodna, prateća pojava svakodnevice, kod informalne prakse ne radi se, nužno, o namernom učenju. Učenje unutar konteksta rada obično se odvija informalno i u situacijama koje se ne percipiraju nužno kao situacije učenja. To je učenje bez instrukcija (odvija se izvan formalnih obrazovnih institucija), uvek je individualni čin i zavisi od osobe.

Vreme realizacije	Mesto i sadržaji (studenti se samoinicijativno opredeljuju)
<p>U toku: semestra, vikenda, praznika, raspusta (zimskog i letnjeg)...</p> <p>Trajanje: do 15 časova – 1. godina do 20 časova – 2. godina</p>	<ul style="list-style-type: none">• Udruženja i organizacije koja se bave podrškom porodici dece sa teškoćama u razvoju ili vaspitno-obrazovnim radom;• Sportska društva i klubovi;• Kreativne radionice koje podržavaju različite talente (likovne, muzičke, jezičke i dr.);• Udruženja i organizacije koje se bave decom sa teškoćama u razvoju;• Instituti, organizacije i udruženja koja se bave stručnim usavršavanjem vaspitača;• Nefitne organizacije koje se bave osnaživanjem mladih da razvijaju potencijale i aktivno učestvuju u životu zajednice i društva u celini;• Istraživačko-edukativni centri;• Udruženja roditelja;• Dečje bolnice;• Dečje biblioteke i pozorišta, muzeji...• Udruženja i organizacije koje imaju za cilj ostvarivanje kulturnih i rekreativnih aktivnosti;• Savetovališta i dr.